

Βουκουρέστιον ἀφίξεως τοῦ Μουσελίμου ἔτη, Ματθαῖος ὁ Μυρέων¹⁹ πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρον τῆς Βλαχίας ἀποτεινόμενος ἀποδίδωσι πᾶν ἀθεσμὸν ἐκεῖ γινόμενον εἰς τὴν ἀπαιδευτίαν τοῦ κλήρου, προτρεπόμενος αὐτὸν εἰς ἔδρυσιν σχολείων. Ἐν ἡλικίᾳ νεαρῷ μένων ὁ Δημήτριος Μουσελίμης ἐν Βλαχίᾳ διῆλθε βίον ἐγκρατέστατον, διαχέων ἀπανταχοῦ κατὰ βορρᾶν καὶ νότον τῆς παντοίας ἀρ-τῆς αὐτοῦ καὶ τῆς εὔτεβείκς τὸ ἄρωμα· καὶ μετά τινα και-ρὸν ἐτιμήθη, καταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τοῦ πα-τριάρχου Ἰωαννικίου Β' τὸ τέταρτον ἡ μᾶλλον τὸ πέμπτον κοσμοῦντος τὸν θρόνον διὰ τῶν ὅρφικίων τοῦ ρήτορος, τοῦ λογοθέτου καὶ τοῦ πρωτονοταρίου. Παρθένιος ὁ ἀπὸ Πρού-σης ὁ καὶ Μογιλάλος ἐπιλεγόμενος, ἀνελθὼν κατὰ μάϊον τοῦ 1657 τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, ἀνέδειξε τὸν Δημήτριον πρωτεύζικον καὶ σακελλίου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Διο-νύσιος Γ' ὁ Βάρδαλις, ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Λαρίσης ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀναρθεὶς, ἔχει-ροτόνησε περὶ τὰ μέσα αὐγούστου τοῦ 1662, δύο μῆνας μετὰ τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ, τὸν Δημήτριον Μουσελίμην μητροπολίτην Λαρίσης, μετονομάσας Διονύσιον.

Τὴν ἐν Λαρίσῃ γνωρισθεῖσαν ποιμαντικὴν τοῦ Διο-νυσίου δεξιότητα μεγαλορρημόνως ἐπαινεῖ Γεράσιμος ὁ Κακαβέλας. «Εἰπέ το—λέγει πρὸς τὴν ιερᾶν τοῦ Ἀχιλ-λείου καὶ τοῦ Βησσαρίωνος μητροπολιν ἀποτεινόμενος—εἰ-πέ το, τίς ἄλλος εἰς ταῖς θείαις μυσταγωγίαις μὲ τόσα κατανυκτικὰ δάκρυα ἐδρόσιζε τὸ ἔδαφος τῶν ιερῶν σου

περὶ Legrand: Bibliothèque Grecque Vulgaire τόμ. Γ', Πα-ρίσι, σελ. 258.

19. Ματθαίου Μυρέων Ἰστορία τῆς Βλαχίας. Legrand Bibliothèque Grecque Vulgaire τόμ. Β', σελ. 309. Περὶ δὲ τοῦ Ματ-θαίου ἦδε τὴν ἐμὴν βραχεῖτν βιογραφικὴν σημείωσιν ἐν τόμῳ Α' τοῦ περιοδικοῦ «Παρνασσοῦ» Ἀθηνῶν σελ. 866—868, καὶ Φιλίστορος Ἀπο-σημειώματα ἐν τόμῳ Ε' τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» σελ. 210.

